

Forflagets § 28 opretholder den i Christian den Femtes danske Lovs 5—14—46 andet Led indeholdte Bestemmelse om Ugjældigheden af Afhændelser til Ægtefælle og Beslægtede. Den nævnte Lovbestemmelse gaar vel meget vidt, forsaavidt den giver Boet Ret til at omstøde de omhandlede Afhændelser, hvor langt de end ligge tilbage i Tiden, naar de ere indgaaede paa en Tid, da Afhænderen var insolvent; men da en saadan Regel nu i saa mange Aar har været gjældende Ret, uden at deraf har været sporet nogen Ulempe, er der ikke fundet Anledning til at bringe nogen Tidsbegrænsning i Forflag. At Regelen i 5—14—46 andet Led, som altid har været anset analogisk anvendelig i Fallitboer, for disse Boers Bedkommende skulde være delvis ophævet ved Lov 30te Decbr. 1858 § 3, er vel antaget af Nogle, men neppe med Rette, ialtfald opretholder Forflagets § 28. Bestemmelsen om de omhandlede Afhændelsers Ugjældighed i dens fulde Omfang, saaledes som den er givet i Christian den Femtes Lov. Da denne Lov i det Hele ikke rører ved det bestaaende Bevisystem, maa det fremdeles have sit Forblivende ved den særegne Eidsbestemmelse i Christian den Femtes Lov 5—14—46, saavel i dens første som dens andet Led. Paa den ene Side har man ikke villet udvide Anvendelsen af Paris Ed, et Institut, imod hvilket mange Betænkelsigheder kunne gjøres gjældende, men paa den anden Side har man heller ikke ved denne Lov villet indskrænke de Anvendelser af Paris Ed, som hos os ere hjemlede i gammel Ret og Praxis.

Forflagets § 29 bestemmer, at Boet, naar den, med hvem Skyldneren har indgaaet nogen Retshandel af den i §§ 20—28 omhandlede Beskaffenhed, har overdraget de modtagne Gjenstande eller Rettigheder til en Anden, ogsaa ligeoverfor denne skal have Ret til at fordre Gjenstandene eller Rettighederne tilbagegivne eller deres Værdi erstattet, saafremt han var vidende om, at der ved Overdragelsen tilfugtedes at lægge Hindringer i veien for Boets Ret. Det vilde medføre stor Usikkerhed i Omsætningen, om Boet ogsaa ligeoverfor en godtroende Trediemand skulde kunne omstøde Retshandelen, og det kan heller

ikke siges, at Hensynet til Fordringshavernes Interesse gjør det nødvendigt at tillægge Boet en saadan Ret. Det maa anses tilstrækkeligt, at Retshandelen under de i § 29 angivne Omstændigheder kan omstødes overfor Trediemand i Forbindelse med, at Boet, naar det ikke kan eller vil gjøre nogen Ret gjældende mod Trediemand, kan forlange af Skyldnerens Medkontrahent, at han skal udbetale det Modtagne Værdi. Lykkes det desuagtet ikke Boet at faa Alt ført tilbage i den forrige Stand, maa dette betragtes som et tilfældigt Tab, hvorimod der ikke kan tilvebringes nogen Sikkerhed fra Retsordenens Side. Bestemmelsen i Forflagets § 29 er tilbøielig optaget efter den norske Konkurslov; ogsaa den preussiske Konkurslov begrænses i § 109 Boets Ret ligeoverfor Trediemand paa omtrent lignende Maade, som Forflaget. Kun i enkelte Retninger gaar den preussiske Konkurslov videre; navnlig tillægger den Boet Ret til at fordre tilbage ogsaa fra Trediemand, saafremt denne har erhvervet Tingen ved Gave fra Skyldnerens Medkontrahent, dog at Tilbagefordringsretten betinges af, at Tingen endnu er hos Trediemand, eller at han endnu virkelig er rigere som Følge af det, han har faaet ind for den.

Ved Bestemmelsen i § 30 er der sørget for, at den ved Afkræftelsesreglerne frembragte Uvishedsstilstand ikke forlænges i det Uendelige. Den foreslaaede Frist, inden hvilken Boet skal gjøre sin Ret gjældende, vil efter Indholdet af Reglerne i Forflagets §§ 83 og 84 ikke kunne udstrækkes ud over 6 a 8 Maaneder fra Konkursens Begyndelse. Dersom Sagen skal anlægges i Udlandet, maa der gives en noget længere Frist, fordi det da vil kunne stille sig saaledes, at Boet først maa søge Kundskab om, hvor Modparten er, og hvor Sagen altsaa skal anlægges.

Kapitel 5.

Om Ordenen, hvori Fordringerne mod et Konkursbo skulle fyldestgøres.

Fra et strengt privatretligt Standpunkt kunde man maasse komme til det Resultat, at kun de